

var den samme højtærede Forsvarsminister, som i Forvejen var forberedt. Han havde jo averteret Bevillingsmagten, fortalte han; han var altsaa forberedt paa, at der vilde komme saadanne Overskridelser; ja, vidste, at de maatte komme, at de var komne paa den Tid, men han stillede alligevel ikke paa Tillægsbevillingslovsforslaget noget Forslag om at faa bevilget de Penge, som maatte medgaa til at dække disse Overskridelser. Jeg føler mig ganske overbevist om, at dersom Krabbe havde siddet som Minister paa den Tid, Tillægsbevillingslovsforslaget blev udarbejdet og behandlet, vilde han have stillet de nødvendige Forslag om Bevilling til Lønning af Sekondløjtnanterne, og den nuværende højtærede Forsvarsminister vilde jo være staaet op og vilde varmt have anbefalet det, fuldstændig paa det rene med, at alting var fuldstændig lovmæssigt. Forslagene vilde være blevet vedtagne, og intet Menneske kunde have haft noget at sige; Sagen havde været i Orden. Det er Forskellen paa den nuværende og den forrige Forsvarsministers Stilling. Det er ikke tilstrækkeligt, at man averterer Beløbet for Bevillingsmagten. Jeg begriber egentlig ikke, at den højtærede Forsvarsminister kunde faa sig til at bruge det Udtryk. Det er ikke mig, der har kaldt hans Fremgangsmaade for Provisorisme, men det kan ikke nægtes, at Familieskabet ikke er saa forfærdelig langt ude; der er et godt stort Forbrug af ubevilgede Penge; den højtærede Forsvarsminister kunde have faaet en Bevilling, om han havde brudt sig om det, men det har han ikke gjort. Spørgsmaalet om Orlovspenge skal jeg glide ret let henover, fordi det hænger sammen med Spørgsmaalet om Sekondløjtnantslønninger i den Grad, som Forsvarsministeren gjorde opmærksom paa det, den Gang han havde Ordet. Jeg kan ogsaa fatte mig ret kort med Hensyn til de andre Overskridelser. Forsvarsministeren opholder sig jo mest ved Løjtnanterne, og jeg forstaar saa godt Grunden dertil, for der mente han at have et Skjul i den forhenværende Forsvarsminister Krabbe; men der er alligevel ikke det Sted, som kan gemme Forsvarsministeren i denne Sag. Med Hensyn til Overskridelserne paa Befordringsudgifterne mener den højtærede Forsvarsminister ogsaa, at man egentlig ikke skulde tale videre om dem, men han siger dog til sidst, at han erkendte, at der kunde have været Anledning til, at man havde søgt en Bevilling paa Tillægs-

bevillingslovsforslaget for det Beløb, man antog; Overskridelserne vilde udgøre. Han erkendte, at der kunde have været Anledning. Grundloven indeholder Paabud. Det er ikke tilstrækkeligt at sige, at Ministeren erkender, at der kunde have været Anledning. Det henstilles ikke saadan til Ministeren, om han ønsker at bruge en Anledning eller ikke, det kan han gøre, som han vil. Det er slet ikke rigtigt, det er fejl. Ministeren vidste paa den Tid, Tillægsbevillingslovsforslaget blev udarbejdet, at denne Overskridelse fandtes. For saa vidt det er rigtigt, hvad Ministeren sagde i sin Tale forleden Dag, at det er en Overskridelse, som har fundet Sted under Øvelserne i Eftersommeren 1910, kendte Forsvarsministeren allerede, da Rigsdagen kom sammen, denne Overskridelse, og den højtærede Forsvarsminister kunde udmærket godt paa det Tillægsbevillingslovsforslag, som blev fremsat her i Tinget den 7. Februar 1911, have stillet Forslag om at faa lovlig Bevilling for de 57,000 Kr., som han nu har brugt uden nogen som helst Hjemmel. Ja, der var ogsaa Overskridelser i Fjor paa den Konto, siger Forsvarsministeren. Det er rigtigt. Da var der en Overskridelse paa 25,000 Kr. Den blev ikke paataalt, siger Forsvarsministeren. Nej, thi Statsrevisionen er langmodig, og det har den ogsaa været i dette Tilfælde; men det skal dog have en Ende, og 57,000 Kr. er mere end dobbelt saa meget som 25,000 Kr. Det maa den højtærede Forsvarsminister kunne forstaa. Hvornaar skal vi skride ind? Skulde vi have sagt: Nej, nu venter vi til næste Aar. Saa er man kommet op paa 114,000 Kr. Saa vil den højtærede Forsvarsminister, hvis han — hvad Gud forbyde — er Forsvarsminister endnu paa den Tid, sige: Ja, der er en Overskridelse paa 114,000 Kr., men i Fjor var der en Overskridelse paa 57,000 Kr., da sagde I ingenting. Næste Aar bliver det 228,000 Kr., og kender jeg Forsvarsministeren ret, vilde der, hvis han fik Lov til at fortsætte sin Vej, blive større og større Overskridelser paa det krigsministerielle Budget; men vi maa standse ham i Opløbet. Jeg antager ogsaa, han er blevet standset. Jeg antager ikke, han gaar videre ad den Vej, han har været inde paa.

Saa er der Overskridelserne med Hensyn til Flytningshjælp. Det er det samme. I Fjor var der ogsaa en Overskridelse: paa 12,000 Kr.; denne Gang er den paa omtrent 20,000 Kr. Der maa dog være et Sted, hvor Statsrevisionen siger: Nu gaar-